

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind exceptarea de la compensare și plata taxelor prevăzute la art.37 și 41 din Legea nr.46/2008 - Codul Silvic pentru terenurile necesare desfășurării activității de interes strategic ale C.N. ROMARM S.A., Filiala S.C. Uzina Mecanică Mija S.A

Analizând propunerea legislativă privind exceptarea de la compensare și plata taxelor prevăzute la art.37 și 41 din Legea nr.46/2008 - Codul Silvic pentru terenurile necesare desfășurării activității de interes strategic ale C.N. ROMARM S.A., Filiala S.C. Uzina Mecanică Mija S.A, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B367 din 03.09.2009,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Propunerea legislativă are ca obiect scoaterea definitivă din fondul forestier proprietate publică a statului a unor terenuri în suprafață de 324.438,05 m², pe care își desfășoară activitatea filiala S.C. Uzina Mecanică Mija - S.A. din cadrul Companiei Naționale „Romarm” - S.A., prin derogare de la compensarea terenurilor și de la plata anticipată a obligațiilor bănești prevăzute la art.37 și 41 din Legea nr.46/2008 - Codul Silvic, cu modificările și completările

ulterioare, în scopul construirii unor capacități de interes național pentru apărare.

Prin proiect se preconizează ca aceste suprafețe de teren se vor da în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, întrucât derogă de la o lege organică, respectiv Legea nr.46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

În aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că potrivit prevederilor art.11 alin.(1) din Legea nr.46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, fondul forestier proprietate publică a statului se administrează de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, iar potrivit prevederilor art.37 alin.(1) din acest act normativ, pot fi scoase definitiv din fondul forestier național anumite categorii de terenuri, fără reducerea fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, dar excepțiile prevăzute nu se referă la terenurile forestiere avute în vedere în prezentul proiect.

Semnalăm totodată, că potrivit prevederilor art.35 din Legea nr.46/2008 - Codul silvic „Reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă”.

Având în vedere cele menționate mai sus, propunem să se reanalizeze textele propuse, deoarece ar urma să se facă **trei derogări de la prevederile Legii nr.46/2008 - Codul silvic.**

3. Sub rezerva celor menționate, formulăm în continuare observații de tehnică legislativă la textul propus:

a) Întrucât se preconizează scoaterea definitivă a unei suprafețe de teren din fondul forestier proprietate publică a statului, propunem reformularea **titlului** astfel:

„Lege privind scoaterea din fondul forestier proprietate publică a statului a unei suprafețe de teren”.

b) La **art.1**, în aplicarea prevederilor art.61 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, norma trebuie să debuteze cu sintagma „**Prin derogare de la prevederile art.37 și 41 din Legea nr.46/2008 - Codul Silvic, cu modificările și completările ulterioare,** se aprobă scoaterea din fondul forestier proprietate publică a statului a terenurilor în suprafață de....”.

Pentru unitatea redactării, sintagma „C.N.«Romarm» - S.A.”, trebuie redată astfel: „**Compania Națională «Romarm» -S.A.**”

Reiterăm această observație și pentru actualul **art.4**.

c) Sugerăm eliminarea **art.2** ca inadecvat.

Totodată, pentru rigoarea redactării, propunem ca actualul art.3 să fie inserat în finalul proiectului, iar actualul art.4, să fie inserat înaintea acestuia, urmând să devină **art.2**.

d) Pentru precizia normei, sugerăm ca **art.2**, fost **art.4**, să debuteze cu sintagma „Terenurile prevăzute la art.1 ...”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1112 / 1. 10. 2009.

L. nr. 46/2008

M. Of. nr. 238/27 mar. 2008

Lege - Codul silvic

- 1 promulgată prin D. nr. 380/2008 M. Of. nr. 238/27 mar. 2008
Decret privind promulgarea Legii - Codul silvic

- 2 modificări prin O.U.G. nr. 193/2008 M. Of. nr. 825/8 dec. 2008
Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea art.
37 și 39 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic
aprobată cu modificări și L. nr. 193/2009 M. Of. nr. 365/1 iun. 2009
completări prin

*modifică art. 37 alin. (1) lit. a) și b), art. 39
alin. (1) și (2);
introduce lit. e) și f) la art. 37 alin. (1),
alin. (6) și (7) la art. 39*

- 3 modificări prin L. nr. 193/2009 M. Of. nr. 365/1 iun. 2009
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 193/2008 privind modificarea și completarea art. 37 și 39
din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic

*aprobă cu modificări și completări O.U.G.
nr. 193/2008 și modifică art. 37 alin. (1) lit.
b), lit. c), lit. e), art. 39 alin. (6)*

Art. 9. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură înființează structuri teritoriale de specialitate.

(2) Denumirea și regulamentul de organizare și funcționare a structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea acesteia.

(3) Numărul personalului tehnic de specialitate din structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se dimensionează în raport cu suprafața fondului forestier și cu numărul de proprietari.

(4) Pentru o suprafață de cel mult 12.000 ha fond forestier, în cadrul structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură trebuie încadrat un inginer silvic.

(5) Subunitățile silvice ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se înființează la nivel teritorial sau județean, având suprafața minimă a fondului forestier, după cum urmează:

- a) 60.000 ha în zona de câmpie;
- b) 120.000 ha în zona de deal;
- c) 180.000 ha în zona de munte.

TITLUL II

Administrarea fondului forestier național

X Art. 10. — (1) Sunt obligatorii administrarea, precum și asigurarea serviciilor silvice, după caz, la toate pădurile, indiferent de forma de proprietate, prin ocoale silvice.

(2) Administrarea, precum și serviciile silvice, după caz, se asigură prin ocoale silvice autorizate, denumite în continuare *occoale silvice*, care sunt de două tipuri:

a) ocoale silvice de stat — din structura Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, care administrează păduri proprietate publică a statului și care sunt înființate de aceasta;

b) ocoale silvice private care sunt înființate, în condițiile legii, de unitățile administrativ-teritoriale, de persoanele fizice ori de persoanele juridice care au în proprietate fond forestier sau de asociații constituite de către acestea.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (2) sunt de interes public și pot administra sau asigura servicii silvice, după caz, și pentru alte proprietăți, pe bază de contracte.

Art. 11. — (1) Fondul forestier proprietate publică a statului se administrează de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, regie autonomă de interes național, aflată sub autoritatea statului, prin autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Fondul forestier proprietate publică a statului nu poate fi concesionat, cu excepția terenurilor aferente activelor vândute de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva.

(4) Regia Națională a Pădurilor — Romsilva poate să desfășoare, în fondul forestier proprietate publică a statului pe care îl administrează, activități nespecifice administrării acestuia, numai în condițiile legii.

(5) Regia Națională a Pădurilor — Romsilva are dreptul de a utiliza terenuri forestiere proprietate publică a statului pe care le administrează și pentru înființarea de crescătorii de vânat și complexuri de vânătoare, în condițiile legii.

(6) Terenurile achiziționate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva din fonduri publice și din fondul de conservare și regenerare devin fond forestier proprietate publică a statului și se intabulează ca atare.

(7) Veniturile Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva se constituie din:

a) valorificarea produselor fondului forestier și din alte activități economice specifice;

b) administrarea altor păduri, prestări de servicii și închirieri de bunuri, în condițiile legii;

c) despăgubiri, potrivit legii;

d) donații, potrivit legii;

e) contravaloarea efectelor funcțiilor de protecție a pădurilor;

f) compensații acordate de la bugetul de stat;

g) alte surse, potrivit legii.

(8) Fondul forestier proprietate publică a statului se administrează și de institute publice de cercetare sau de instituții de învățământ de stat cu profil silvic.

Art. 12. — Fondul forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale se administrează prin ocoale silvice private care funcționează ca regii autonome de interes local cu specific exclusiv silvic sau pe bază de contracte cu ocoale silvice din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva.

Art. 13. — (1) Pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice administrarea și/sau serviciile silvice, după caz, se realizează prin ocoale silvice private, care funcționează similar asociațiilor și fundațiilor, sau pe bază de contract cu alte ocoale silvice.

(2) Ocoalele silvice private prevăzute la alin. (1) se pot constitui atât de proprietari, cât și de asociații ale acestora și pot funcționa în subordinea unor structuri silvice de rang superior.

(3) Structurile silvice de rang superior dobândesc personalitate juridică din momentul înscrierii acestora în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice.

Art. 14. — (1) Ocoalele silvice private prevăzute la art. 12 și 13 au personalitate juridică, întocmesc balanță, bilanț contabil propriu, au buget anual de venituri și cheltuieli distinct, de care dispun.

(2) Bugetul anual de venituri și cheltuieli se aprobă de proprietarul unic, de consiliul local sau de adunarea generală, după caz, la propunerea ocolului silvic.

(3) Conducerea și reprezentarea legală a ocolului silvic sunt asigurate de șeful de ocol silvic, numit sau revocat de proprietarul unic, consiliul local ori de adunarea generală, după caz, cu avizul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(4) Șefii ocoalelor silvice prevăzute la art. 10 alin. (2) și directorii structurilor silvice de rang superior trebuie să aibă activitate de minimum 5 ani, respectiv 8 ani, ca ingineri cu studii superioare silvice în domeniul silviculturii.

Art. 15. — (1) Ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin. (2) se autorizează prin înscriere în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, ținut la nivelul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Ocoalele silvice private sunt de utilitate publică și dobândesc personalitate juridică din momentul înscrierii acestora în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice.

(3) Pentru dobândirea personalității juridice, ocoalele silvice prevăzute la alin. (2) încheie în prealabil actul constitutiv și statutul în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(4) Conținutul Registrului național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, modelul documentelor de constituire, organizare și funcționare, procedura de constituire și autorizare pentru toate ocoalele silvice și atribuțiile acestora se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(5) Veniturile ocoalelor silvice prevăzute la alin. (2) se pot constitui din:

a) valorificarea produselor fondului forestier;

b) prestări de servicii și închirieri de bunuri, în condițiile legii;

c) contravaloarea efectelor funcțiilor de protecție a pădurilor;

d) cotizația anuală a proprietarilor care le-au constituit;

e) tarifele percepute pentru serviciile prestate;

f) donații, potrivit legii;

Legea nr. 46/2008

d) contravaloarea despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier proprietate publică;

e) 50% din cuantumul despăgubirilor pentru pagubele produse fondului forestier proprietate privată;

f) 15—25% din valoarea masei lemnoase autorizate spre exploatare, provenită din produse principale și accidentale I, calculată la nivelul prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior; pentru pădurile proprietate publică a statului, nivelul procentului anual se stabilește de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva; pentru celelalte forme de proprietate forestieră, nivelul procentului anual se stabilește, după caz, de ocoalele silvice prevăzute la art. 10 alin. (2). Această sumă se virează de către cumpărătorii/titularii autorizațiilor de exploatare direct în contul administratorului sau prestatorului de servicii silvice;

g) sumele reprezentând cheltuielile de reînstalare a vegetației forestiere pentru terenurile ocupate temporar din fondul forestier proprietate publică a statului;

h) sumele reprezentând contravaloarea efectelor determinate de funcțiile de protecție, ecologice și sociale ale pădurilor;

i) alocații de la bugetul de stat.

(3) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin. (1) se folosește pentru:

a) regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri;

b) împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau a celor preluate în scopul împăduririi;

c) reînstalarea pădurii pe terenurile ocupate temporar din fondul forestier;

d) efectuarea lucrărilor de ajutorare și de îngrijire a regenerărilor naturale și de îngrijire a culturilor tinere existente;

e) efectuarea lucrărilor în resursele genetice forestiere înscrise în Catalogul național al materialelor forestiere de reproducere;

f) acoperirea cheltuielilor ocazionate de refacerea pădurilor afectate de calamități;

g) efectuarea lucrărilor de îngrijire a arboretelor tinere, degajări și curățări;

h) cumpărarea de terenuri, în conformitate cu metodologia de stabilire a echivalenței valorice a terenurilor și de calcul al obligațiilor bănești.

(4) Alimentarea fondului de conservare și regenerare a pădurilor se face la data la care resursele prevăzute la alin. (2) devin exigibile.

(5) Evidența fondului de conservare și regenerare a pădurilor se ține pe proprietar.

(6) Sumele rămase disponibile din acest fond la sfârșitul anului calendaristic se reportează în anul următor, cu aceeași destinație, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. i).

(7) În cazul fondului forestier proprietate privată și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pentru destinațiile prevăzute la alin. (3) lit. a)—d), sumele rămase disponibile după reținerea impozitului se pot restitui proprietarului, la cerere.

(8) Lucrările prevăzute a fi finanțate din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pot fi realizate și cu resurse financiare din afara acestuia.

CAPITOLUL IV

Asigurarea integrității fondului forestier național

Art. 34. — (1) Terenurile forestiere proprietate publică a statului nu fac obiectul constituirii dreptului de proprietate sau al vreunui dezmembrământ al acestuia.

(2) Proprietatea forestieră nu poate fi divizată sub limita de 1 ha.

(3) În cazul în care prin deschiderea unei succesiuni, din cauza numărului de moștenitori se creează posibilitatea

nerespectării prevederilor alin. (2), se constituie moștenirea în favoarea unui/unor moștenitor/moștenitori, la nivelul minim prevăzut în prezentul cod, cu plata de sultă de către cel/cei în favoarea căruia/căroră s-a constituit moștenirea.

Art. 35. — Reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă.

Art. 36. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 35, este permisă reducerea suprafeței fondului forestier național prin scoatere definitivă, pentru realizarea obiectivelor de interes național, declarate de utilitate publică, în condițiile legii.

(2) La cerere, solicitantul terenului pe care urmează a fi realizate obiectivele prevăzute la alin. (1) poate compensa suprafața ocupată cu terenuri echivalente ca suprafață și bonitate, caz în care nu se mai plătește contravaloarea terenului scos din fondul forestier național, dar se achită anticipat celelalte obligații bănești.

(3) Compensarea prevăzută la alin. (2) se realizează în echivalență valorică, în condițiile în care suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât suprafața terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier.

Art. 37. — (1) Pot fi scoase definitiv din fondul forestier național, doar cu condiția compensării acestora, fără reducerea suprafeței fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de obiective:

a) necesare exploatarea următoarelor resurse minerale:

cărbuni, roci utile, agregate minerale, minereuri și ape minerale;

b) structuri de primire turistică cu funcțiuni de cazare turistică, unități de cult, obiective sociale, sportive și medicale, construcții hidrotehnice de interes local, surse de apă potabilă;

c) locuințe sau case de vacanță, numai în fondul forestier proprietate privată;

d) obiective instalate în fondul forestier înainte de anul 1990, cuprinse în amenajamentele silvice în vigoare la data de 1 ianuarie 1990, la categoria „ocupații și litigii”.

(2) Amplasarea obiectivelor prevăzute la alin. (1) lit. c) se face cu respectarea următoarelor condiții, care trebuie îndeplinite cumulativ:

a) construcția și terenul pe care se amplasează sunt proprietatea aceleiași persoane;

b) suprafața maximă care poate face obiectul scoaterii definitive din fondul forestier, incluzând construcția, accesul și împrejmuirea, este de maximum 5% din suprafața proprietății forestiere, dar nu mai mare de 200 m².

(3) Compensarea prevăzută la alin. (1) se realizează fizic cu un teren care are de cinci ori valoarea terenului care se scoate definitiv din fondul forestier, iar suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât de trei ori suprafața terenului care face obiectul scoaterii din fondul forestier.

(4) Terenurile cu care se realizează compensarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie numai din afara fondului forestier național, dar limitrofe acestuia, apte de a fi împădurite. În situația în care suprafața minimă a unui teren cu care se realizează compensarea este mai mare de 20 ha, acesta poate să nu fie limitrof fondului forestier, dar trebuie să fie compact. Nu se poate realiza compensarea cu terenuri situate în zona alpină și subalpină.

(5) Pentru terenurile prevăzute la alin. (4) sunt obligatorii înscrierea în amenajamentele silvice și asigurarea administrării sau serviciilor silvice în termen de 30 de zile de la data aprobării scoaterii definitive din fondul forestier, precum și împădurirea în maximum două sezoane de vegetație.

(6) Nu se admite compensarea cu terenuri limitrofe perdelor forestiere de protecție.

(7) În județele în care suprafața fondului forestier este sub 16% din suprafața județului, compensarea se realizează numai cu terenuri din cadrul aceluiași județ.